

“विवर्तिते पार्श्वरजसु तोत्रा-
स्त्रियंगगते तीव्ररजो भवन्ति ।
चिप्रेतिमूलं विषमस्य सकृद्योः
चिप्रे लघो रक् विषटस्य सन्धेः ॥”
विवर्तिते सन्धावस्तुत्तं । अस्थिद्वयोपरिवर्तिते
पार्श्वरजः सन्धिस्यतास्त्रिखण्डद्वयपार्श्वयो
रजः । तिर्यंगगते सन्धियुगे । एकस्मिन्नस्थि
सन्धिस्यतान् तद्वत् तिर्यंगगते चिप्रे सकृद्योः
ऊरुसन्धयोः । एकस्मिन्नस्थि परस्यास्य उपरिगते ।
सकृद्योः अतिमूलं तत्र विषमं कदाचिद्विषिकं
कदाचिन्नूनम् । अथःचिप्रे सन्धियुगे एक-
स्मिन्नस्थि अधोगते । रक् सन्धेर्विषटः विष-
टनस्य ॥ * ॥ काळभयमाह । भयस्य काळे
बहुधा प्रयाति विशेषतो नामभिरिव तुल्यम् ।
भयं काळे काळविषये बहुधा बहुभिः प्रकारैः
प्रयाति । अत्र बहुविधत्वं द्वादशविधत्वं
बोद्धव्यम् । बहुविधस्य काळभयस्य पृथक्
लक्षणं गीतं किन्तु काळनामभिरिव तुल्यम् ।
कर्कटकदिनामासुरूपमेव लक्षणं किन्तु
नामभिरिव बोद्धव्यम् ॥ * ॥ तान् प्रकारा-
नाह ।

“काळे लतः कर्कटकाश्वकशो
विचूर्णितं पिष्टितमस्थि कृत्तितम् ।
काळेद्यु भयं ह्यतिपातितस्य
मज्जागतं विस्फुटितस्य वक्रम् ॥”
द्विजं द्विधा द्वादशधा च काळे । अतः सन्धि-
भयानन्तरं काळे काळभये तदाह । कर्कटकः
अस्थिविज्ञेवपूर्वकी मध्ये प्रोन्नतः पार्श्वयोरव-
गतः कर्कटतुल्यरूपत्वात् कर्कटः । अश्वकर्णः
अश्वकर्णवद्विपुलास्थिनिर्गमादश्वकर्णः । विचू-
र्णितं चूर्णितमस्थि तत्र शब्दस्यार्था बोद्धव्यम् ।
पिष्टितमस्थि नियन्त्रितं बहुश्लेषम् । कृत्तितं
विस्फुटं सन्धकृत्तवम् । काळेद्यु भयं काळे-
भयम् । यद्यपि कर्कटकदि सन्धेमेव काळेभयं
तथापि इयं काळेभयसंज्ञाविशिष्टा । अत्र
भयं भङ्गः चूटः तेन सर्वथा चूटितं पृथग्भूतं
त्वचि स्थितं यत्र काळे तत्काळेभयम् ।
अतिपातितं अप्रवेश्य द्विधा पातितमस्थि ।
मज्जागतं अस्यावयवोऽस्थिमध्ये प्रविश्य मज्जानं
गतम् । विस्फुटितं स्तोत्रविदोर्णं वक्रं स्थानं
तद्वत् कुञ्जीभूतम् । द्विजं द्विधा एकं विदोर्णं
सत् लयं अपरं विदोर्णं द्विधाभूतम् । द्वादशधा
च काळे । काळे च भयं द्वादशधैवत्वयः ।
तच्चोक्तमेव कर्कटकदि ॥ * ॥ काळेभयस्य
सामान्यं लक्षणमाह ।

“सस्ताङ्गता श्लेषरजातिवृद्धिः
संपीडमाने भवतीह शब्दः ।
सर्वांसहं सन्दनतोद्गुणं
सर्वास्ववस्थातु न शर्मालाभः ॥”
भयस्य काळे खलु चिह्नमेतत् ॥”
सर्वांसहमिति काळेभयस्य विशेषणं सन्दनं
नाडीनां स्फुरणं मूलं मूलेनेव यथा । रजा

सामान्या पीडा । सर्वास्ववस्थासु शयनासना-
दिषु । कष्टसाध्यमाह ।
“अस्यांशिनोऽनात्मवतो जन्तोर्वातात्मकस्य च ।
उपद्रवैर्वा जुष्टस्य भयं कृच्छ्रियं सिध्यति ॥”
अनात्मवतो रोगप्रतीकारे यत्नरहितस्य ।
वातात्मकस्य च वातप्रकृतेः । उपद्रवैः च्वरा-
भानमोहद्वन्द्वपुरीषसङ्गादिभिः ॥ * ॥ असाध्य-
माह ।
“भित्तं कपालं कव्यान्तु सन्धिसुक्तं तथा
श्रुतम् ।
जघनं प्रतिपिष्टस्य वर्णयेत्सचिकित्सकः ॥”
कपालं जानुनितम्बासगळतासुशुद्धवङ्गुशिश्रो
ऽस्थीनि कपालानि तथा श्रुतं तथा चिप्रेम् ।
प्रतिपिष्टं उपिष्टम् । पुनरसाध्यमाह ।
“असंश्लिष्टकपालस्य ललाटे चूर्णितस्य यत् ।
भयं गुदे स्नेने पृष्ठे शङ्के चूर्णयेत् ॥”
असंश्लिष्टकपालमिति भयविशेषणम् । स्नेने
स्तनयोरन्तरे उरसि । चूर्णयेत् ॥ * ॥
अपरमयसाध्यमाह ।
“सन्धकृषंहितमप्यस्थि दुर्न्यासादुष्टवन्धनात् ।
संचोभादापि यद्वच्छेदिक्रियां तत्र चूर्णयेत् ॥”
सन्धकृषंहितमपि सन्धयोर्जितमपि अस्थि
दुर्न्यासात् दुःस्थापनात् सन्धकृषमपि दुष्टवन्धनात्
सुबद्धमपि संचोभात् अभिघातादिना सञ्चल-
नात् यद्विक्रियां गच्छेत् विकृतं भवति तद्वर्ण-
येत् ॥ अस्थिविशेषिणो भयविशेषमाह ।
“तरुणास्थीनि नन्वन्ते भिद्यन्ते नलकानि तु ।
कपालानि विभज्यन्ते स्फुटन्ति रुचकानि च ॥
तरुणास्थीनि प्राणकर्णांश्चिगुदेसु कोमलास्थीनि
नन्वन्ते वक्रोभवन्ति । तेनात्र वक्रतालक्ष्यं
भयम् । नलकानि नलादीनि नाडीवत् सरस्वा-
स्यास्थिपर्ष्याणि भिद्यन्ते अस्यान्तरासुप्रवेशादि-
दोर्ण्यन्ते । कपालानि जानुनितम्बासगळतासु-
शुद्धशिश्रोऽस्थीनि विभज्यन्ते स्फुटन्ति रुच-
कानि दन्ताः स्फुटन्ति चूटन्ति । अस्थीनि
तरुणानलककपालरुचकवजयभेदात् पञ्च-
विधानि । तत्र रुचकानि चैति । चकाराहल-
यान्यपि चूटन्तीति बोद्धव्यम् ।
“पाथ्योः पार्श्वयुगे पृष्ठे वचोचरपरपाथ्यु ।
पाद्योरपि चास्थीनि वलघानि वमापरि ॥”
अथ भयस्य चिकित्सा ।
“भये लेपाय मज्जिष्ठामधुकञ्जामुपेषितम् ।
श्रतधौतघृतोन्मिश्रं शालिपिष्टस्य लेपनम् ॥”
लेपात् पिष्टिकलवयोरन्तरीका फलरसायां वा ।
सद्योऽभिघातजनिता रागरज्जा श्वयथवः प्रशा-
न्यन्ति ।
“सहृत्वास्थिसंहारं लाक्षागोधूममज्जुनम् ।
सन्धिभग्नेऽस्थिसम्भये पिवेत् चोरेण वा पुनः ॥”
घृतेन पिवेत् चोरेण वैद्यार्थः । अस्थिसंहारः
हृद्विंहार इति लोके ।
“रसोनामधुलाक्षाण्यसिताकल्कं समन्वतः ।
द्विजमिन्नप्युतास्याश्च सन्धानमचिराद्भवेत् ॥”

“लाक्षास्थिसंहृतं ककुभाश्वगन्धा
चूर्णीकृता नागवला पुरस्य ।
संभयसुक्तास्थिरजो निहत्या-
दङ्गानि कुर्यात् कुलिशोपमानं ॥”
अस्थिसंहृतं हृद्विंहार । लाक्षादिगुग्गुलुः ॥
“मांसं मांसरसः क्षीरं सर्पिर्गुहः कलायजः ।
हृद्विंहारान्नपानस्य देयं भयाय जानता ॥
लवणं कटुकं चारं मदां मैथुनमातपम् ।
रूक्षमसं अमन्थापि भयः सेवेत न क्वचित् ॥”
इति भावप्रकाशे भयाधिकारः ॥
(अथास्य निदानं यथा । पतनपीडनप्रहारा-
क्षेपणशालाश्लेष्मणप्रभृतिभिरभिघातविषयै-
रनेकविधमस्यो भङ्गस्तुपदिशन्ति तत्तु भङ्गजात-
मनुसार्थमायं द्विविधमेवोत्पद्यते सन्धिसुक्तं
काळेभयस्य ॥ इति सुश्रुते निदानस्थाने पञ्च-
दशोऽध्याये ।

अथ भयचिकित्सा ।
“भयास्थिश्च नरं दृष्ट्वा तस्य वक्ष्यामि मेघ-
जम् ।
मणिवन्धे कूर्परे च जानौ भयं कटौ तथा ॥
पृष्ठवर्षे विभमे च साध्यान्धेतानि सप्तमः ।।
श्रीवादिश्रे चैन्द्रवस्तौ रोहिण्यां कूर्परादधः ॥
स्कन्धकूर्परमथे च तथा च त्रिकमधतः ।
उरसि क्रोडके चैव विभयं तद्साध्यकम् ॥
विभयस्य नरं दृष्ट्वा वैद्यसङ्घेन वन्धयेत् ।
नक्षत्रेभवनोतेनेरुष्यपञ्चैव वेद्येत् ॥
उष्णाम्भवा सेचयेच्च वस्त्रेण नृदु वन्धयेत् ।
धवाञ्जुनकदम्बानां वस्त्रैर्न काञ्जिकेन तु ॥
पिष्ट्वा हितः प्रलेपस्य तेन सौख्यं प्रजायते ।
खंदयेत्तानि चोष्णं अवाप्तं कारयेत् पुनः ॥
एवं क्रिया समाप्यतौ ततो वन्धं विमोचयेत् ।
एकाहान्तरिते नापि पूर्ववत्तत् प्रवन्धयेत् ॥
यावद्व्यथिं न वधाति तावन्न ज्ञापयेन्नरम् ॥”
इति हारीते चिकित्सितस्थाने । ५६ अः ॥

अथ पथ्यविधिः ।
“श्रीतामुसेचनं पञ्चप्रदेहो बन्धनक्रिया ।
शालिप्रियङ्गुगोधूमा यूषो मुहसतीलयोः ॥
नवनौतं घृतं क्षीरं तैलं माषरसो मधु ।
पटोलं लज्जुवं शिशुं पत्तूरो वाञ्छन्लकम् ॥
श्राक्षा धात्री वज्रवल्ली लाक्षा यथापि तुं हृद्यम् ।
तत्सर्वं मिषजा निर्वयं देयं भयाय जानता ॥”

अथानापथ्यविधिः ।
“लवणं कटुकं चारमन्मं मैथुनमातपम् ।
श्यायामस्य न सेवेत भयो रूक्षान्नमेव च ॥”
इत्यायुर्वेदपथ्यापथ्यन्यास्य भयाधिकारे ।।
भयपादार्थं, ली, (भयपदं कृत्तम् ।) पुष्कराख-
नचत्रवटकम् । यथा,—
“पुनर्वन्धुत्तरावाणां कृत्तिसौत्तरफल्गुनी ।
पूर्वभाद्रं विशाखा च वृद्धेते पुष्कराः स्मृताः ॥
भयपादार्थं च योगात् द्वितीया द्वादशी यदि ।
सप्तमी चार्कमन्धारे जायते जारणी भुवम् ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥